

биять съ кандилницитѣ, авторитетътъ имъ не се ли намалява? Тѣ имаха едно събрание тукъ, въ София, въ което тѣхниятъ езикъ не бѣше тъй благовиденъ, както подобава за въ народното събрание. Питамъ: кой е кривъ тогава? Единъ свещеникъ съ своя животъ трѣбва да бѫде образецъ! Тѣзи двама или трима свещеници, не могатъ ли да служатъ заедно за Христа? Единъ българинъ ми разказваше слѣдния случай, станалъ въ Добруджа: въ една българска църква, една недѣля служи български попъ, а другата недѣля — ромжнски, а нѣкой пътъ, въ една и сѫща недѣля, ту на български, ту на ромжнски се чете. И на български служиха, и на ромжнски. Казвамъ: много хубаво, и на ромжнски се служи на Бога, и на български. И хората казватъ: „Аминъ“.

„И всички, които се допрѣха до Него, оздравѣха“.

На всички съврѣменни хора, на всички съврѣменни философи, на всички учени хора, на всички държавници, владици и попове имъ трѣбва въ най-добрия смисълъ, да се допратъ до Истината! Тѣ сѫ носители на свѣтлината, и Господъ ги чака. Това не значи, че другите сѫ противъ свѣтлината, но единствените хора, които спѣватъ за сега културата, това сѫ учените хора, това сѫ религиозните хора, и то тѣхните владици. Тѣ сѫ, които спиратъ идването на царството Божие. Господъ пита Христа: „Станаха ли хората?“ Христосъ казва: „Не сѫ, Господи, тѣ спяте още“. И ако дойде сега Христосъ, и повика единъ съврѣмененъ български владика да Му рапортира, какво ще Му рапортира? Христосъ ще го попита: „Какъ отива моето паство?“ Какво ще Му каже той? Помните, че всички ще бѫдатъ сѫдени, споредъ своите дѣла! И ако азъ замълъкна да говоря, въ свѣта ще дойде нѣщо много страшно. Когато казвамъ „азъ“, подразбираамъ: когато умнитѣ хора мълкнатъ да говорятъ, когато посетитѣ прѣстанатъ да пишатъ своята мисълъ, когато пъснопѣйцитѣ прѣстанатъ да пѣятъ, това е единъ отъ най-страшните моменти, който човѣчеството може да прѣживѣе. Докато умните хора говорятъ, докато посетитѣ пишатъ, докато пъснопѣйцитѣ пѣятъ, докато добритѣ хора изказватъ свободно своята мисълъ, човѣчеството е на правия пътъ въ развитието на своята мисълъ, и тѣ иматъ Божието bla-